Estius de sang

QUIM CURBET

L'estiu no sempre ha estat sinònim de vacances, antigament era l'època preferida pels grans senyors de la guerra. Els hiverns els passaven a la vora del foc acaronant el gat i bevent vi calent, i només quan arribava la canícula es llençaven pels rostolls acabats de segar amb la cavalleria al galop i les espases al vent. A la sang li agrada l'escalfor del sol i la terra s'ha remullat sovint amb aquest líquid que tan fàcilment generen els homes.

Els estius a Europa sempre couen amb el record de l'inici d'alguna guerra. Les grans tragèdies del segle XX van començar durant els mesos de calor: el 18 de juliol a Espanya, un mes d'agost la guerra del 14 i durant l'estiu de 1939 es va anar alimentant el foc que incendiaria tot el continent a partir del mes de setembre. El trimestre estival sempre ha estat temporada alta per als generals, els dictadors i els fabricants d'armes.

Aquest any se celebra el centenari de la batalla del Somme, una contesa que va durar quatre mesos i en la qual només en el primer dia, i en les primeres hores, l'exèrcit britànic ja va patir 57.740 baixes. El 25 de juliol de 1938 va començar a l'Ebre la lluita més cruenta de la Guerra d'Espanya i la matinada del 22 de juny de 1941 s'inicià l'operació Barbarroja, la invasió de Rússia per part de l'exèrcit alemany, que ocasionà més d'un milió de morts.

Més recentment, el juliol 1995, durant el conflicte dels Balcans, encara hi va haver la matança de Srebrenica, perpetrada per l'exèrcit serbi. La llista de persones desaparegudes per ara arriba als 8.373 noms i cada any es van exhumant més fosses. La relació de fets luctuosos ocorreguts durant els mesos de més escalfor seria interminable. Els estius no són terra adobada per als pacifistes i els demòcrates, més aviat al contrari, i ara més que mai no hem d'abaixar la guàrdia, perquè la història la carrega el diable i la sang a l'engròs continua cotitzant a la baixa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/30/estius-sang/796550.html?utm_source=rss